

- W zarzucie drugim skarżąca utrzymuje, że korekta finansowa w wysokości 5 % w odniesieniu do dodatkowej powiązanej pomocy zależnej od obszaru została dokonana na podstawie błędu w ustaleniach faktycznych, bez przedstawienia dostatecznego uzasadnienia i z naruszeniem zasady proporcjonalności.
- W zarzucie trzecim skarżąca twierdzi, że korekta finansowa w wysokości 5 % przewidziana w odniesieniu do drugiego filaru została zastosowana niesłusznie oraz że w każdym razie ocena dokonana przez Komisję w tym względzie opiera się na błędzie w ustaleniach faktycznych i jest ewidentnie nieproporcjonalna do jej oceny ryzyka związanego ze środkami drugiego filaru. W szczególności, jeśli chodzi o środek 214 Programu rozwoju obszarów wiejskich, skarżąca podnosi, że zastosowana korekta stanowi częściowo drugą korektę dokonaną z tego samego powodu i w związku z tym jest ona niezgodna z prawem i należy stwierdzić jej nieważność.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. L 141, s. 18).

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2015 r. – Estonia/Komisja

(Sprawa T-117/15)

(2015/C 171/33)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Republika Estońska (przedstawiciel: Kristi Kraavi-Käerdi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji zawartej w piśmie Komisji Europejskiej z dnia 22 grudnia 2014 r. (Ares[2014] 4324235), w której Komisja odmówiła zmiany decyzji Komisji 2006/776/WE z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie pobieranych opłat za niewyeliminowane nadwyżki cukru (¹);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący sprzeczności zaskarżonej decyzji z rozdziałem 4 pkt 2 załącznika IV do aktu przystąpienia (²) w związku z art. 58 aktu przystąpienia.
 - Z wyroku Trybunału w sprawie Pimix (C-146/11, EU:C:2012:450) wynika jednoznacznie, że decyzja Komisji 2006/776 już od chwili jej wydania jest sprzeczna ze wspomnianymi przepisami aktu przystąpienia i że Komisja powinna była ją zmienić. Ze względu na to, że Komisja w zaskarżonej decyzji odmówiła zmiany decyzji 2006/776, również zaskarżona decyzja jest sprzeczna ze wspomnianymi postanowieniami aktu przystąpienia.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji
 - Na podstawie zasady dobrej administracji Komisja jest zobowiązana do stosowania aktów prawnych zgodnie z wykładnią Trybunału. Ponieważ Komisja nie doprowadziła decyzji 2006/776 do zgodności z prawem Unii na podstawie wyroków Sądu Republika Czeska/Komisja (T-248/07, EU:T:2012:170) i Republika Litewska/Komisja (T-262/07, EU:T:2012:171) oraz wyroku Trybunału w sprawie Pimix (C-146/11, EU:C:2012:450), naruszyła zasadę dobrej administracji.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

— Zaskarżona decyzja i decyzja 2006/776 są sprzeczne z zasadą proporcjonalności, gdyż Estonia nie może powoływać się wobec jednostek na rozporządzenie (WE) nr 60/2004⁽²⁾, a zobowiązania spoczywające na podstawie tych decyzji na Estonii ograniczają się do zapłaty na rzecz budżetu Unii i nie umożliwiają osiągnięcia celu, do którego zmierza system eliminowania nadwyżek cukru.

4. Zarzut czwarty dotyczący braku kompetencji Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich do wydania zaskarżonej decyzji.

— Decyzja o tym, czy należy zmienić decyzję Komisji 2006/776, powinna być podjęta przez kolegium członków Komisji. Chodzi o decyzję o zasadniczym znaczeniu, której wydania nie można delegować.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2006/776/WE z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie pobieranych opłat za niewyeliminowane nadwyżki cukru (Dz. U. L 314, s. 35).

⁽²⁾ Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. 2003, L 236, s. 33).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 60/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii, i Słowacji (Dz.U. L 9, s. 8).

**Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2015 r. – Unicorn/OHIM – Mercilink Equipment Leasing
(UNICORN-čerpací stanice)**

(Sprawa T-123/15)

(2015/C 171/34)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Unicorn a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat L. Lorenc)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mercilink Equipment LeasingLtd (Limassol, Cypr)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „UNICORN-čerpací stanice” – Wspólnotowy znak towarowy nr 11 014 685

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 13.01.2015 w sprawie R 153/2014-5